

Επώνυμο... Κυριακέρουλος

Όνομα... Κωνσταντίνος

Μάθημα... Κολλέγιο Αθηνών

Καθηγητής... Παναγιώτης Παπαδόπουλος

1<sup>ο</sup> Θεματική περιοχή:

Μέσα από τον ήλασωνικό διάλογο "Θεαιετος" αναδύεται η θεωρία του Πρωταγόρα σχετικά με την γνώση. Σύμφωνα με αυτόν, η αίσθηση συνδέεται με την ζωή. Ο άνθρωπος <sup>ποινόν</sup> αισθάνεται ο άνθρωπος μέσω των αισθήσεων του, αποσπεί για αυτόν γνώση και γνώση. Σύμφωνα, όπως αναφέρει και ο ίδιος ο Πρωταγόρας, ο άνθρωπος κάθε άνθρωπος ξεχωριστά είναι κέρο γών των πραγμάτων, δηλαδή είναι κέρο της ίδιας της γνώσης. Αρα αφού ο κάθε άνθρωπος έχει την δική του, προσηνική γνώση, καμία γνώση δεν μπορεί να θεωρηθεί ~~αληθής~~ ψευδής, με αποτέλεσμα όλες οι γνώσεις να θεωρούνται γνώσεις. Η άποψη αυτή, όπως του Πρωταγόρα ερχεται σε αντίθεση με μια δεύτερη άποψη που σηματοδοτεί ο ίδιος στο παραπάνω απόσπασμα, σύμφωνα με την οποία κάποιες γνώσεις είναι αξιολογικά ανώτερες έναντι κάποιων άλλων. Αν και, εκ πρώτης όψης, οι δύο αυτές απόψεις φαίνονται αντιφατικές, εν realtà μπορεί και να ισχύουν ταυτόχρονα. Αυτό μπορεί να συμβεί με δύο ερωτές καταρχάς, αν δεν δεχτούμε την εδύση που δίνει ο Σωκράτης στον διάλογο "Θεαιετος" για την άποψη του Πρωταγόρα, "κέρο γών των πραγμάτων είναι ο άνθρωπος", σε δηλαδή ο Πρωταγόρας εννοεί πως κάθε άνθρωπος έχει την δική του, προσηνική

αλήθεια, αλλά δεχόμαστε πως αργότερα ο Νικηφόρος έμεινε είναι το ότι ο άνθρωπος είναι κέρση όχι ένα αλήθεια, αλλά ως γλώσσας, η οποία διαφέρει από την αλήθεια και εξαλείφεται και διαφοροποιείται από τον ίδιο, τότε δεν υπάρχει πρόβλημα, αφού η όλη του Νικηφόρου δεν μεταφράζεται στην αλήθεια των των γλωσσών. Αν, όπως, δεχόμαστε <sup>να παρανοήσουμε</sup> την εσχάτη του Σωκράτη ως αλήθεια, τότε κέρση να εξετάσουμε τον δεύτερο τρόπο με τον οποίο να τον οποίο οι δύο θεωρίες του Νικηφόρου μπορεί να ισχύουν ταυτόχρονα. Αυτό συμβαίνει, αν παρατηρήσουμε πως ο Νικηφόρος δεν εννοεί τον όρο αλήθεια με τον όρο αλήθεια. Αυτό σημαίνει, ότι μια άποψη μπορεί να είναι αξιολογικά αλήθεια, για διαφορετικούς λόγους που θα εξετάσουμε παρακάτω, από μια άλλη, χωρίς <sup>όπως</sup> αυτό να σημαίνει την ταυτόχρονη, για τον εκάστοτε άνθρωπο που εκφράζει τους αλήθεια, να είναι για τον εκάστοτε άνθρωπο που εκφράζει την αλήθεια από αυτές τις απόψεις.

Εκτιμάμε εύκολα τους επόμενους με τους οποίους μπορεί μια γλώσσα μπορεί να θεωρηθεί αλήθεια από μια άλλη. Η αρχική θα χωριστεί σε διάφορες γλώσσες σε δύο διαφορετικές κατηγορίες, τις οποίες και θα εξετάσουμε ξεχωριστά. Από την μια, λοιπόν, στην πρώτη κατηγορία θα εξετάσουμε τις <sup>αλήθεις</sup> αλήθειες που σχετίζονται με την ψή, την ηθική και τις ιδιότητες των διάφορων γλωσσών και άλλων πραγμάτων, όπως είναι μια κερση, ένα δέντρο, ένα υποθετικό σύμβολο ή μια βαρυντική δύναμη, και με τις γλώσσες που σχετίζονται με τα διάφορα γεγονότα, είτε ιστορικά, είτε της καθημερινής ζωής. Από την άλλη, στην δεύτερη κατηγορία θα εξετάσουμε τις γλώσσες κέρσης, οι οποίες σχετίζονται με τις διάφορες κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές, προσωπικές ιδέες-ιδεολογίες, οι οποίες δεν αναφέρονται σε κάτι το από ή το εκτός, όπως ένα κέρση ανεκείμενο, αλλά επηρεάζουν την συμπεριφορά του ανθρώπου. ~~και εντός~~

Όσον αφορά, λοιπόν, γλώσσες από την πρώτη κατηγορία, μια γλώσσα μπορεί να θεωρηθεί αλήθεια από μια άλλη, επίσης ανεκείμενα ή ανεκείμενα στην πραγματικότητα. Αυτό σημαίνει ότι μια γλώσσα είναι



αυτών παραχρυσίων (μεγαλύτερο κοινωνικό αίσθημα και ην περιορισμός εν  
ελευθερίας κινήσεως) εναρμονίσει τον ηθική σου καθεώς, πτοχία ~~θα~~ θα  
έχει ηθική. Από εν ηθική, βέβαια, σου καθεώς εδραίαται και το κακά νόσο  
θα δέχεται <sup>αυτός</sup> σου παραπάνω ορισμούς ηθική «ανώτερης γνώσης» και δεν  
θα ~~απο~~ θεωρείται ως ανώτερη γνώση αυτών που πράξει το αποκλειστικά  
δικό σου συμφέρον ή αυτών που παρανοεί εν ηθική και ηθική προς  
αποκλειστικό αίσθημα σου εφραση εν.

Η εκτίμηση ηθική, λοιπόν, που έχει ο καθεώς της ψείρα σου, διαμορφώνεται  
σε ηθική βεβαίως βαθμιά από εν παιδεία ή εν αγχώ σου αυτών έχει  
λάβει. Από και σε αυτών, όπως, το ηθικό ~~εφ~~ παρασπούτε, επανέρχεται  
στον "εθελασμικό" θεαίον, πως εφραγίεται μια αυτών διαστροφή από  
πείραξί σου ηθελασμικά και σου Σωφία. Από εν μια, ο ηθελασμικός αυτών  
ο ίδιος σοφιστής, αποκλείει ηθελασμικά εν σοφιστικής θεωρίας ηθική  
σοφού και ηθική αγχώ, ενώ από εν ηθική, ο Σωφία αποκλείει  
εφαρμογή εν ηθική ~~εφ~~ Διαφορετικής και ψείρας ενήθης σου.  
Οι δύο αυτών, διαφορετικές <sup>θεωρίες</sup> ~~απο~~ αυτών παρανοεί η καθεώς και από  
μία διαφορετική ηθική οχρεία με σου ηθική σου σοφού-δασκαλία και  
εν αγχώ.

Από εν μια, λοιπόν, όπως παρασπούτε, ο ηθελασμικός ηθελασμικός εν  
σοφιστική θεωρία. Σύμφωνα με αυτών, η αγχώ ~~απο~~ σου αυτών αποκλείει  
εν διδασκαλία, με σου ηθική ορισμούς εν ψείρας, και ο ~~ε~~ σοφισ-  
δασκαλός διδάσκει σου ψείρας εν γνώση ή εν ηθική. Αυτών οφραγίεται,  
θα ο σοφός είναι η αυθεντία, καθεώς εν ηθική γνώση, και αποκλείει  
σου να εν ψείρας ηθική, εφραγίεται και "ψείρας", σου ψείρας. Η αγχώ,  
δηλαδή <sup>συμπερα</sup> ~~απο~~ για ηθική ψείρας γνώσεων σου οφραγίεται, ο ψείρας  
είναι ~~απο~~ ο ψείρας οφραγίεται. Εφραγίεται αυτών, ο σοφός φραγίεται και να  
αυθεντία εν γνώση σου ψείρας από μια καθεώς <sup>απο</sup> ~~εφ~~ για ανώτερη  
καθεώς, δηλαδή να αυθεντία ηθική καθεώς γνώση με νέες  
αυθεντία, με εν ηθική οφραγίεται σου διαλογού, από εν ψείρας. Όπως

ειδαμε όπως προαναφέραμε, το εἶ εσσι «ανίκερη γυνή», πρέπει να δια-  
φέρει από άνθρωπο σε άνθρωπο, με ανείκερα, εκείσ από ενυ παθητικότητα  
σου καθνεί, να ενεργήσεται πρόβλημα και εδώ.

Από ενυ ἄλη, ο Σωκράτης αποστηρίζει ενυ δική σου, ιδιαίτερη εἶχνη  
ενυ καίκερης. Σύμφωνα με αυέν, ο σοφός γαίσει ενυ πρόλο σου καίκερη,  
δηλαδή, δεν διδάσκει σου καθνεί ενυ ἄληθεια ή ενυ γνώση, αλλά κατὰ  
κάρριον ἐργον ενυ "βγάζει" μέσα από σου καθνεί. Ο δάσκαλος, δηλαδή,  
και ο καθνεί, μέσω σου διαλόγου, αναδεικνύν από κοινού και σε εἶλος  
ανακαλύπτουν ενυ ἄληθεια. Εσσι ο δάσκαλος κατὰδύχει μέσα από ἐρωτήσεις  
σου καθνεί προς ενυ γνώση και ενυ ἄληθεια, ενυ παράλληλα και ο ίδιος  
ενοεῖται καινούριες γνώσει σου δεν είχε από πριν.

Σεν συχνά η βραχυστατικότητα, δυσχερῶς, κατὰ ενυ γνώση σου, εφαρμόζεται  
ο σοφιστικὸς εἶπος σοφῶ, σε μια βελτιωμένη ενοεργία σου εἶδος σου. Ο δάσκα-  
λος θεωρεῖται πως κατὰχει ενυ ἀπόληση γνώση και έχει ως πρόλο σου ενυ  
ἀλή μετὰδοση αυέν ενυ γνώσης σου καθνεί. Με αυέν σου ἐργον, ὡς, ο  
καθνεί, εἰς δεν έχει ενεργῶ πρόλο σου δική σου ἀγάγη. Εἰδεται εσσι, εἶσο  
σου παθητικότητα αυέν σου πρόλο σου, ενεργειομενῶς ενυ και σου κοινωνία,

όσο και σου είνενη γνώση η οποία σου προσφέρεται από τον δάσκαλο. Συνεπώς η ανευλαρέη σου διάθεση παραβώνει σεσίτη και η κριτική σου σκέψη δεν αναπτύσσεται, με αποτέλεσμα να προσλαμβάνει και να υιοθετεί αδιακρίπτα εμπειρίες σου δική και να γίνεται φερέφωνο άλλων ανθρώπων. Βέβαια, δεν είναι έτσι όλες οι περιπτώσεις. Ο διάλογος μέσα σου εάδη δίνει εν δυνατότητα σου μάθης να συλλέχει πιο ενεργά σου ~~αποδοτική~~ <sup>διδασκική</sup> διαδικασία, αποφεύγοντας έτσι ορισμένες παγίδες ενσ ανόητων σοφιστικής θεωρίας. Η πρακτική εφαρμογή, λοιπόν, εν θεωρίας αυτής σου σύγχρονη πραγματικότητα κρίνεται, αν και μερικές φορές καλή, ως ενίοτε ηλίσιον αναποσελεστική και ανεχει καλά από το ιδανικό.

Από το ιδανικό είναι, καεί εν γνώση σου, ο παιδαγωγός-διδασκικός ρόλος του σοφού, που υποστηρίζει ο Σωκράτης. Από συββαίνει, δίνει αυός ο ένας σοφού θα μπορούσε να έχει εν αποελεστικότερη και ενεργητικότερη παιδαγωγική παρέμβαση σου σύγχρονη πραγματικότητα. Μέσα από τον άμεσο διάλογο με τον δάσκαλο-σοφύ, ο μαθητής αποκτά ξεκάθαρα ενεργή ρόλο σου αγχή σου. Δεν διδάσκει ή δεν σου δίνει εν έσση η γνώση, αλλά σου ναείων, εν ανακαλύπτει ο ίδιος μέσα σου γόντου και ισείτην διάλογου με τον δάσκαλο, ο οποίος δεν είναι πλέον παταχυώσεως, αλλά συνεαξίωσις και βοήθης σου μαθητή σου μαρτύ εαξίδη σου προς εν ανόηση εν γνώση. Ενίοτε, αν καί ημάτε ~~αποδοτική~~ σεα σίγουρα από εν φιλοσοφία σου νεερε, από ηεν η. μεθοδική σου αφιβολία. Αυτό εφαρμόζει, λοιπόν, και η παιδαγωγική εέχη. Μέσω ενσ αναδησίως καεί ενσ αυής διδασκαλίας, καθε γνώση, μάθης και σοφός απορρίπτον σουασε καί καθε υπαθέλεια, βέβαια γνώση, ~~αλλά~~ ~~αυ~~ και αναδησίον από εν αρχή καθε γνώση. Με αυόν σου επόνο, καθιεργείται και η κριτική σέψη σου μαθητή, ο οποίος δεν έχει πλέον ως ~~αξία~~ ~~εν~~ ~~γνώση~~ ενσ γνώση ενσ αυθεία σου νόμου, αλλά εν δική σου κρίση περι σου ει είναι ορήθεια και ει όχι. Βέβαια, ακόηται από το ιδανικό περιλαμβάνει με εν σειρά σου, εν δική σου προβλήματα σου πρακτική σου εφαρμογής,

όπως εο δε απαιτεί να βρα πολύ χρόνο ~~να~~ ή εο δε η συνεχής, προσωπική  
εναφή ενός φάθης και ενός δασεγίου ρβίνας απαιτηές. Παρ' όλα αυτά,  
αξίζει η προσνάθεια πρακτής εφαρβγής εου, αφού από εχάει εν  
δημορχία σερεβενών, <sup>και</sup> ενεργών πολιτών και ανθρώπων, οι οποίοι μπορούν  
να γινών με εν σειρά εους σοφοί και να συμβάλλουν εν βεχίσα. σεν  
προσνάθεια ενς ανθρώπινης να προσεγγίσει εν ανόρθε γινώση, δηλαδή  
εο σινάλο ενς απής και εν ιδοείων εου κόσου.